

Guldregn

Melodi: Flickan i Peru

1.

Sent i höstas, när som lingontiden väntades ta slut,
uti feberfrossa Fasten syntes gå,
men han tog sej en konjagare och fatta ett beslut,
till butiken nummer tio ringde på.
Lille Urban, bläk om nosen, vacklar fram till telefon,
fylld av fruktan för sin höge principal
trycker luren intill örat, och på andra sidan trån,
Fasth hörs flåsa som en snuvig grönlandsval:

Refräng: "Urban Winnberg, tag emot,
röda lingen utan knot,
tvenne bagare per kilogram jag ger,
är dom ändå ej belåtna, så för fasen ge dom mer,
två och femtio eller vad dom än begär."

2.

Urban skyndar sej att sprida chefens evangelium,
en atomkrevad det blir i varje kåk,
snart går alla Hällesjöborna kring med ryggen uti krum,
långt från hem och hård, från väg och allfarstråk.
och det röda guld det samlas in och blir en mäktig flod,
som mot konsummagasinet väller fram,
lille Urban står vid vågen där och visar hjältemod,
visar, att han är en man av frejdad stam.

Refräng: Urban Winnberg tar emot,
blöta lingen utan knot,
han ser rött, varhelst hans nuna pekar hän.
Höstdagsolen har för länge sen gått ner bak
bergens topp,
när han äntligen till Elsa får gå opp.

3.

Nästa morgon klockan fyra, när som Urban slumrar sött,
vid sin hulda makas cirkelrunda barm,
hörs ett ljud, som mest påminner om en sugga, som blir stött,
när nån klumpig galt beundrar hennes charm.
Urban hoppar upp ur sängen fram till närmsta fönsterglugg,
ser en kö av folk, så långt som ögat når,
"Detta liknar", tänker Urban, där han kikar under lugg,
"mest bolaget, när man extra litern får."

Refräng: Lille Urban stackars kräk,
får ej tid att mumsa käk,
som en tapper tennsoldat han måste stå,
väger lingen hela dagen lång helt utan konkur-
rens,
tills konsumkassan och Alfreds lager äro läns.